

EGLUTE

1969 spalis

▲ eglutė ▲

1969 spalio

TURINYS

3. VIENA RYTA, Puputis
4. KUDLIAUS JUOZAPO IŠMINTIS, R. Šilėnaitė
9. PASIDARYKIME PATYS
10. VIENA VASARA, R. Jotvingytė
16. AR ŽINAI?...
17. VISKAS PUIKU, L. Lipčius
18. KALĖDOS MIŠKE, Z. Visockienė
25. MŪSŲ KŪRYBA
29. PUPUČIO STALČIUKAS
30. JAUNŲJŲ PREMIJA
32. PAVEIKSLŲ PARODA

PIEŠINIAI

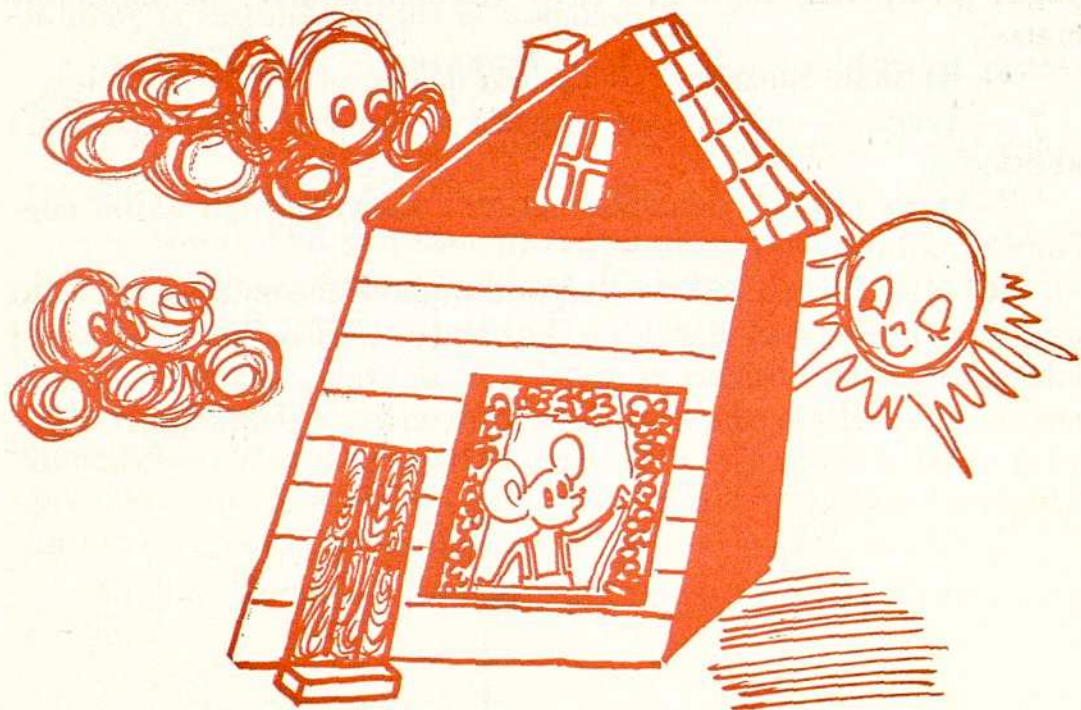
- P. Jurkus — viršelis
Ses. O. Mikailaitė — 3
R. Šilėnaitė — 4, 6, 7, 8, 9
A. Balukas — 10, 11, 12, 13, 14, 15
L. Lipčius — 17
I. Šerelienė — 20, 22, 23, 24

“Eglutė”; laikraštėlis vaikams; redakcija, administracija, spaustuvė — Nekaltai Pradėtosios Marijos Sesery, Putnam, Connecticut 06260. Kaina metams — \$5.00, vienas numeris — .50.

“Eglutė” — “The Little Fir”. Magazine for children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Office of Publication: Immaculate Conception Convent, Putnam, Connecticut 06260. Subscription — \$5.00 yearly, single copy — .50. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

VIENĄ RYTĄ

Puputis

Kai pabudau,
tikrai maniau,
kad jau ...
Ap-si-dai-riau
ir surikau!
– Jau, jau, – pasakiau.
Susivėlę debesėliai
Jau nubėgo sau.

KUDLIAUS JUOZAPO IŠMINTIS

Rasa Šilėnaitė

Ryto vėjelis supo bijūnus ir kuteno žibutes Daktaro Palubecko darže. O pats daktaras, nors buvo gana anksti, jau maiše formules savo bonbonologijos laboratorijoje. Kudlius Juozapas, pagal įprotį, tebinginiavo savo kišenėje palubėj pakabintame maiše¹.

— Kudliau Juozapai! — sušuko daktaras iš laboratorijos.

— Trrrr... — mieguistai suurzdė kudlius ir giliau įsikasė į anklodes.

— Gana miegot! Šiandien neturim nuotykių, tad galim bonbonus gaminti.

Kudlius Juozapas neatsiliepė ir nudavė tebemiegąs. Bet kai daktaras jo daugiau neragino, jis pats iš maišo iššoko ir nėrė į laboratoriją. Jis labiau mėgo dirbti su daktaru, negu būti prašomas keltis. Užlipęs ant stalo, pradėjo nešioti chemikalus.

¹. Daktaras Palubeckas, kaip atsimenate, miega palubėj pakabintame maiše, nes ten oras geresnis. O Kudlius Juozapas, jo ištikimas padėjėjas, miega maišo kišenėje.

— Trrr? — staiga paklausė daktaro, žiūrėdamas į rausvą košę stikliniame vamzdelyje.

— Hmmm... kas tai galėtų būti? — padūmojo Daktaras Palubeckas. — O, tiesa! Atsimeni mūsų nuotykį su Skudurpaukščiu Translibonijoje?² Ta košė iš ugnikalnio, kuris kisielių liejo.

Kudlius Juozapas išsišiepė, prisimindamas, kaip jiedu buvo įklimpę ir negalėjo išlipti iš kisieliaus.

— Nesišaipyk, o paragauk. Gal į kokius saldinius įmaišysim...

— Trrr? — vėl klausė kudlius, nesuprasdamas, kodėl daktaras nepuolė gaminti saldinių iš to gražaus raudono kisieliaus.

— Matai, kad yra tam tikri techniškai sunkumai, — aiškino daktaras, šluostydamas stalą. — Kisielius per skystas. Turime surasti būdą jį sutirštinti. O tada tai bus saldainiai!

Tai išgirdęs, Kudlius Juozapas puolė prie darbo. Daktaras nusisypsojo iš jo džiaugsmo ir vėl ėmė pilstyti košę į stiklinius vamzdelius. Visą dieną juodu maišė ir šildė, maišė ir šaldė ir ragavo, bet vakare kisielius buvo toks pat skystas. Dar blogiau — jie buvo sunaudoję paskutinį šaukštelį brangaus kisieliaus.

Kudlius Juozapas liūdnai pažiūrėjo į Daktarą Palubecką ir paklausė:

— Trrr??

— Na, Juozapėli, šianakt jau daugiau nebepadarysim. Einam miegot. Rytoj parašysim laišką Translibonijos prezidentui ir paprašysim leidimo kisielių kasti ir namo parsivežti.

— Trrr?

— Ir aš nežinau, ar gausim. Girdėjau, kad prezidentas kartais būna labai piktas. — Daktaras truputį patylėjo, tada atsido so ir pridėjo: — Per daug nenusimink! Jei negausim leidimo, tęsim bandymus su mėtiniu medum.

Bet tai nenuramino nei vieno nei antro. Abu palubėj užmigo nusiminę. Vos jiems spėjus užsimerkti, sučirškėjo teleradijas ant sienos. Atmerkęs vieną akį, daktaras jau ruošėsi atsakyti.

². Daktaras ir kudlius kartą turėjo tokį nuotykį, kurį neapsimoka iš naujo pasakoti, nes jis jau papasakotas. Vienu žodžiu, trumpai, nuotykis laimimai pasibaigė, nes kitaip nebūtų šitos pasakos.

Ėmė lipt iš maišo. Bet kadangi jis nebuvo antros akies atmerkęs, Kudlius Juozapas turėjo jį pagriebti už rankovės, kad neiškristų.

Laimingai vienam gabale pasiekęs aparatą, daktaras paspaudė mygtuką ir ekrane pasirodė — nejaugi — Translibonijos prezidentas!

— Atsiprašau, daktare, kad Tamstą prikėliau, — tarė prezidentas, — bet labai svarbus mano reikalas. Jau kelis mėnesius visai negaliu miegot ir esu nežmoniškai piktas. Rytoj turiu svarbų pasimatymą su daugelio tautų atstovais. Man būtinai reikia pailsėti! Radau Jūsų numerį tarp kitų daktarų teleradijo knygoje ir tuoj pat pačirškinau.³ Ar Jūs galit man padėti?

— Bet ponas Prezidente, aš ne gydytojas, o bonbonologijos daktaras!

— Kam čia smulkintis. Daktaras yra daktaras.

— Na, gerai, — sutiko Daktaras Palubeckas, nujausdamas, kad neverta ginčytis, — tuoj atvažiuoju.

— Važiuoti nereikia. Esu čia pat Jūsų mieste valstybiniais reikalais. Mano šoferis bus prie Jūsų durų už penkiolikos minučių.

Kai ekrane šviesa užgeso, daktaras patraukė pečiais ir nuėjo apsirengti. Jis segė paskutinę sagą, kai prie durų supypsėjo prezidento automobilis. Kudlius Juozapas padavė daktarui instrumentų maišą ir jie abu sulipo į mašiną. Bematant, atsirado prie prezidento lovos — ir, iš tikro, nebuvo nė ko matyti, nes buvo tamsu.

³. Teleradijas neskamba, o čirškia.

Išpakavęs instrumentus, daktaras ėmė tyrinėti prezidento pulsą, temperatūrą, o Kudlius Juozapas užlipo ant lovos galo stebėti. Lipdamas, jis netyčia atsitūpė ant prezidento iškištos kojos ir jo kudlos kuteno perzidento pirštus. Tas ėmė juoktis. Juokėsi, juokėsi, kol jam ašaros pradėjo byrėti.

— Cha-cha-cha, cha-cha-cha-cha, CHA-CHA-CHA!!! — juokėsi kutenamas prezidentas.

Jis išsiritė iš lovos ir raitėsi ant grindų besikvatodamas. Kudlius Juozapas labai išsigando ir tupėjo susigūžęs, bijodamas vėl paliesti prezidento kojas. O jis vis juokėsi ir juokėsi. Juokėsi, kol negalėjo daugiau juoktis. Pavargęs užmigo ten pat ant grindų. Kudlius atsiduso ir nušoko žemėn, o gerasis daktaras švelniai įkėlė prezidentą į lovą. Tada jie abu tyliai išėjo, atsargiai užgesinę prezidento šviesą.

— Kudliau, tu daug išmintingesnis už mane. Tuo pat atspėjai, kad prezidentui reikėjo tik linksmai pasijuokti, kad galėtų užmigti.

Kudlius Juozapas pažvelgė į jį patamsy, bet dar nieko nėsakė.

— Trrr... — už kelių minučių tarė jis, greitai žingsniuojančiam daktarui.

— Taigi, tavo teisybė. Turbūt sunku prezidentu būti, — pritarė daktaras.

Grižę į savo bokštą, jiedu atsigulė ir užmigo.

Sekantį rytą prezidentas paskambino padėkoti daktarui ir Kudliui Juozapui.

— Seniai taip saldžiai nemiegojau, — džiūgavo jis. — Sakyt, kuo galiu jums atsilyginti?

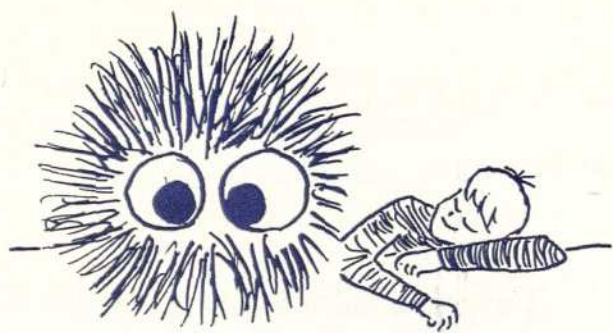

— Nėr už ką, nėr už ką, — mandagiai atsikalbinėjo daktaras.

— Trrrr-rrrr! — staiga įsiterpė kudlius.

— Kisieliaus? — nusijuokė prezidentas — nereik nė prašyti. Tuoju paskambinsiu į mėlynuosius rūmus, kad Jums atskraidintų kelis tonus. O tada, kas mėnesį po tris statines atsiųsiu.

Taip daktaras gavo kisieliaus tiek, kiek jam reikėjo. Abu su Kudliu Juozapu maloniai prezidentui padėkojo ir grįžo prie savo bandymų. O prezidentas ligi šios dienos kasdien bando padaryti ką nors linksmo, kad galėtų gerai miegoti. Ir atrodo, kad jam vis geriau ir geriau sekasi.

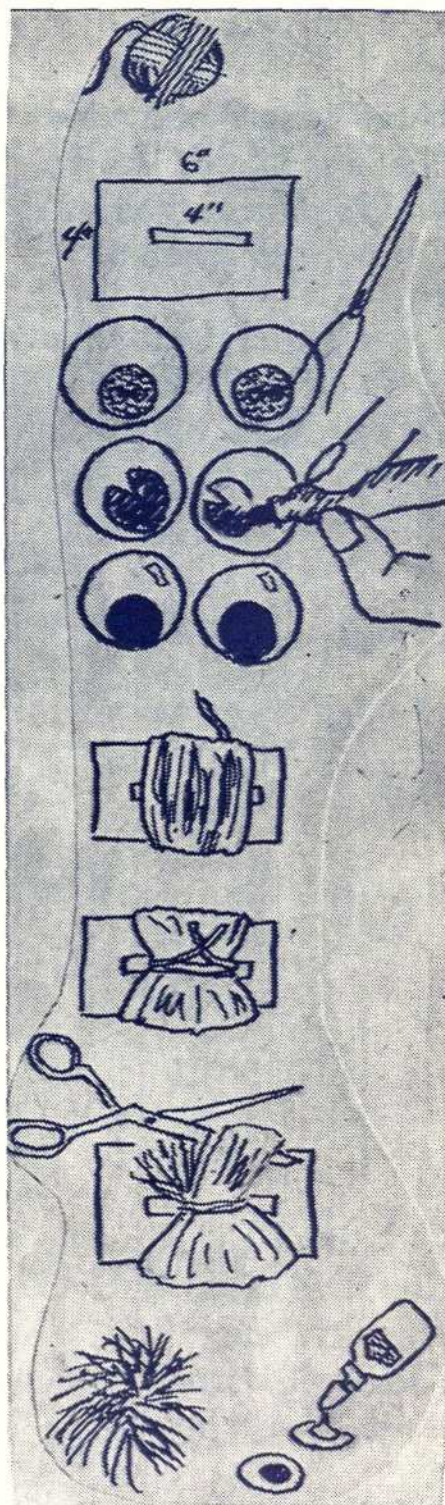
PASIDARYKITE SAVO KUDLIŲ JUOZAPĄ!

Gerasis Daktaras Palubeckas tikriausiai Jums savo draugo neatiduos, bet Jūs galite savo kudlių, pasidaryti.

Reikės: mezgimui siūlų, kieto karto no kortelę 6"×4", 2 "felt" rutuliukų arba 2 žaislam akučių, gaunamų medžiagų krautuvėse, baltų klijų. Ką daryti:

1. kortelėje išpiaukit 4 colių skylę, per vidurį, paguldžius kortelę ant ilgesnio šono.
2. Apvyniokit siūlus apie kortelę daug kartų, bent 6 sluoksnius. Tada per skylę perkiškite maždaug 12 colių ilgio siūlo gabalą ir kietai užriškite, kad suspaustų visus siūlus.
3. Prakirpkite kilpas ant kortelės viršuj ir apačioj ir išimkite kamuolį.
4. Užklijuokit kudliui akis.

Naudojant didesnę ar mažesnę kartoninę rėmelį (kortelę), galite padaryti didesnę ar mažesnę kudlį. Darrant didesnį, reikia daugiau kartų siūlus apvynioti, kad kudlius turėtų pakankamai kudlų!

VIENA VASARA

Ritonė Jotvingytė

Buvo tylu. Net ir vėjas
Medžių šakose ilsėjos,
Kai į rytmečio rasas,
Saulė įsegė šviesas.

Šalia pilko akmenėlio,
Kaip stiklinis veidrodelis,
Lyg akivara mažutė,
Švietė žydrumu balutė.

Taip įvyko, kad tą rytą,
Vos iš lizdo išsirietę,
Nepažįstami visai
Susitiko du driežai.

Ir žiūrėjo viens į kitą
Ramta - drilia, ramta - drita,
Kai balutėn prie akmens
Atrėpliojo gert vandens.

— Labas! Ei, klausyk, kaimyne,
Kas tave taip išdabino?
Apsakyti negaliu,
Kiek pridėta tau spalvų!

Tu ir žalias ir geltonas,
Baltu gurkleliu ir šonais —
Esi margas ir gražus,
Jaunas, vikrus ir grakštus!

Išdidžiai, kaip koks karalius,
Jam atsakė driežas žalias:
— Slibinų esu kilmės —
Labai narsios giminės!

Bėgo amžiai ir karūnos,
Pralaimėjo karaliumai.
O dabar, kaip pats matai —
Esame tiktai driežai...

Bet ir tavo švarkas pilkas,
Man labai, labai patinka.
Ir tie šviesūs apvadai,
Derinasi nuostabiai...

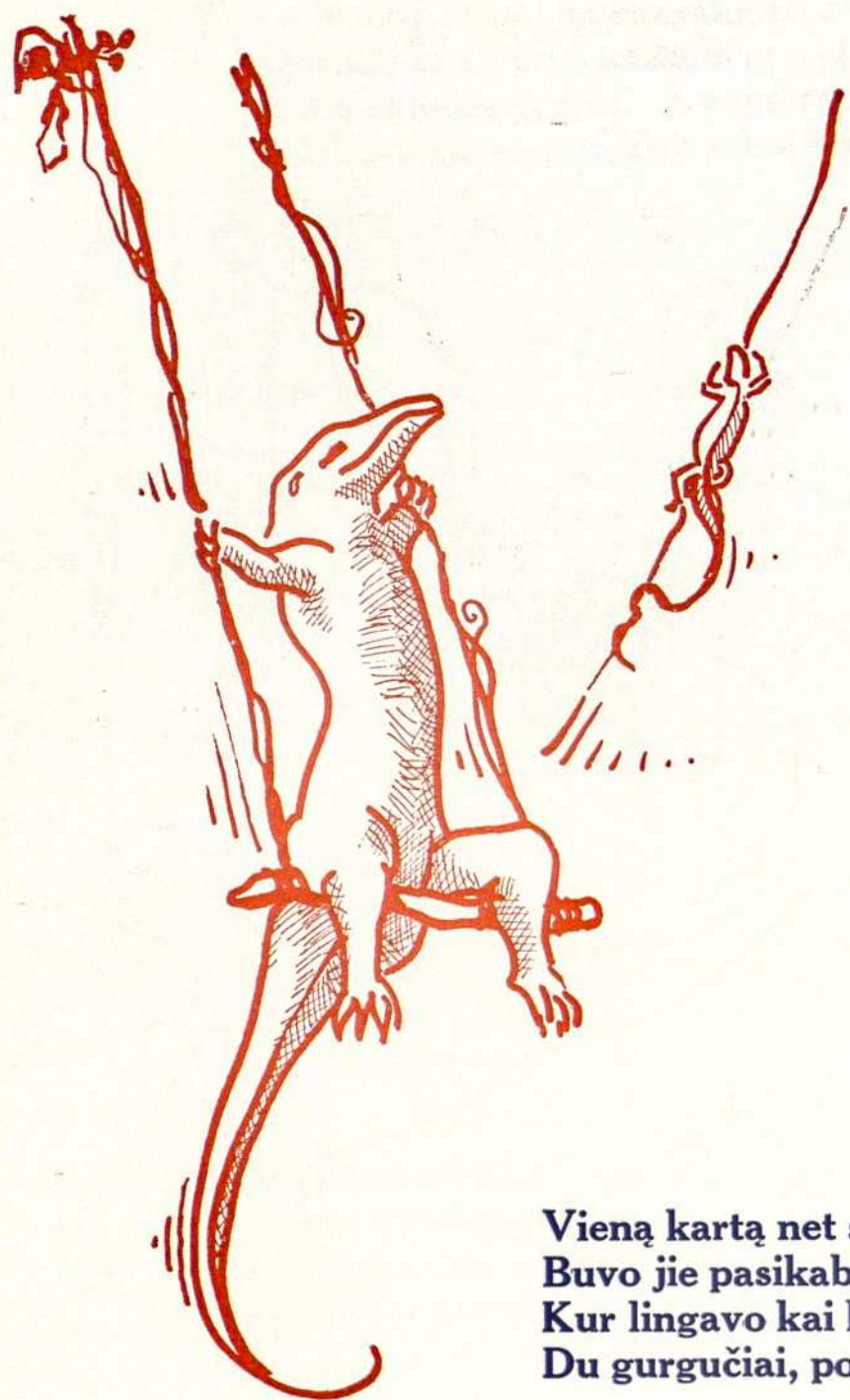
Taip tą rytą ir jaunystėj
Užsimezgė jų draugystė —
Nuo to laiko jie abu
Visada, visur kartu.

Jeigu kada mėlynę rado,
Spaudė sunką. O jeigu badas —
Iš storos beržo šakos
Atsigerdavo sulos.

Abu slieką sumedžiojo,
Abu šliaužė ir ropojo.
Ir bėgiojo takeliu,
Ir miegojo po lapu.

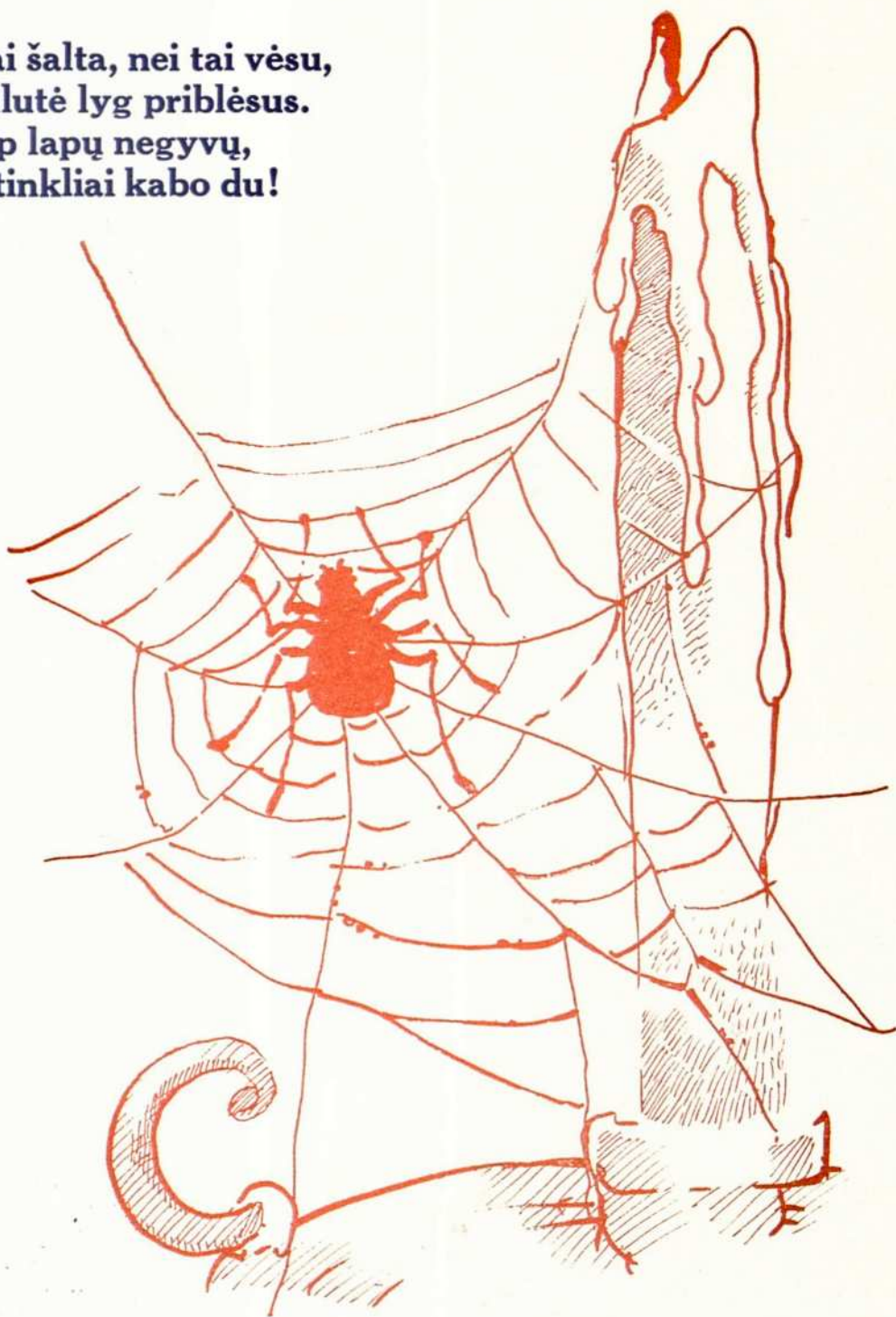
Pasigavę kuisį — uodą,
Virė ir troškino puode.
O prie saldžių padažų,
Dėjo žalių umedžių.

Vieną kartą net supynes
Buvo jie pasikabinę,
Kur lingavo kai kada —
Du gurgučiai, po šaka.

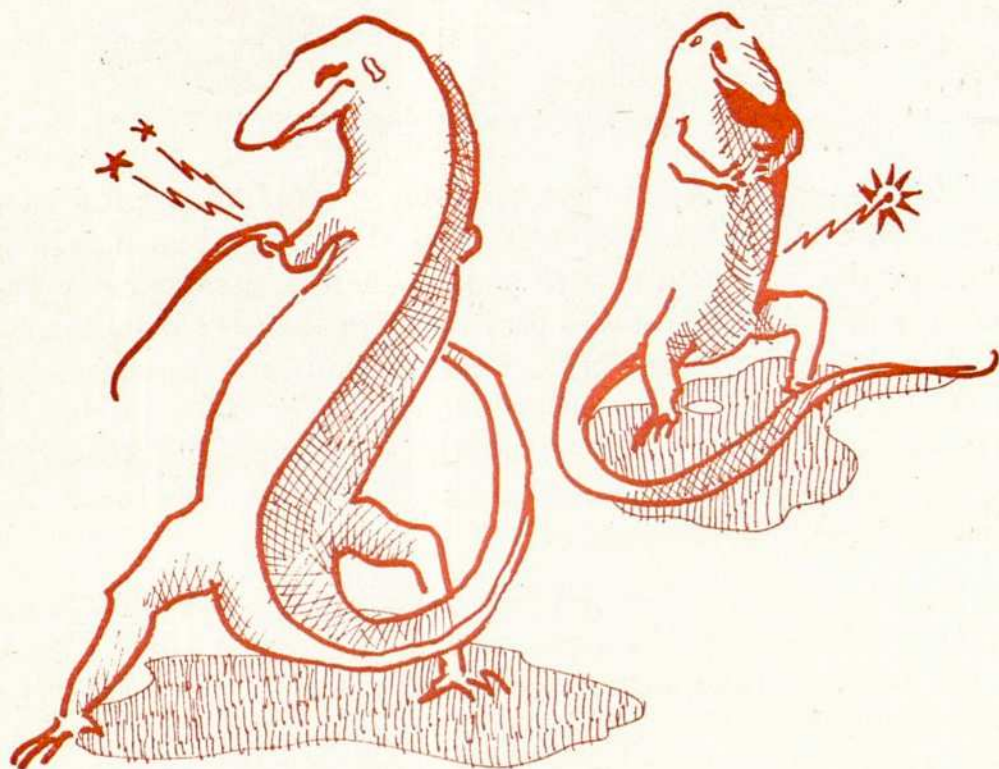
Bet prabėgo vasarėlė.
Vieną rytą, atsikėlę
Pastebėjo du draugai —
Lyg kažkas nebegerai...

Nei tai šalta, nei tai vėsu,
Ir saulutė lyg priblėsus.
O tarp lapų negyvų,
Voratinkliai kabo du!

Liūdnai tarė driežas žalias:
— Nesuprantu, kas čia daros!
Keistai plaka man širdis,
Tai viens-du, tai viens-du-trys.

— Ir man, žinai ką drauguži,
Dešinėj ausy dažnai užia,
Ir vis skauda įkyriai
Uodegos du sanariai.

— Gal mes sergam? Gal pasenom?
Tad, kol gyvybė rusena,
Čia prie akmens po kupstu,
Įsiruoškime namus.

Taip suvargę, nusiminię
Ėmė kasti žemėj skylę,
Kur prabėgo kaip diena
Jiems ši vasara viena...

Sninga, pusto, kaukia vėjai —
Po samanų patalėliais
Ramiai miega du draugu —
Ten jiems šilta ir smagu.

ar žinai?...

DRIEŽAS — panašus į gyvatę, roplinis gyvis. Jų yra daug rūšių, kurios skiriasi: dydžiu, spalva ir kojų skaičiumi. Yra driežų keturiom ar dviem priekinėm ir užpakalinėm kojom; yra ir visai be kojų. Kojos turi po penkis pirštus su nagais. Savo ilgos uodegos dėka, driežas vikriai juda. Uodega jam lengvai atauga, jei kas jai atsitinka. Driežo kūnas padengtas žvynais, kuriuos jis keičia keletą kartų vasaros metu. Minta vabzdžiais, vikšrais, vorais, moliuskomis. Gyvena medžiuose, krūmuose, raistuose, durpynuose, žemėje ir net uolose.

SLIBINAS — milžiniškas driežas, pirmą kartą surastas Komodo saloje 1910 metais. Manoma, kad tai dinosaurų laikų palikuo-
nis. Plėšrus — pagauna ir suėda nemažus gyvulius, kaip ožkas, elnius. Turi labai galingą uodegą, kuria kovoja. Gyvena urvuose. Slibinas dar vadinamas drakonu, kuris įvairių tautų pasakose pagrobia gražias karalaites.

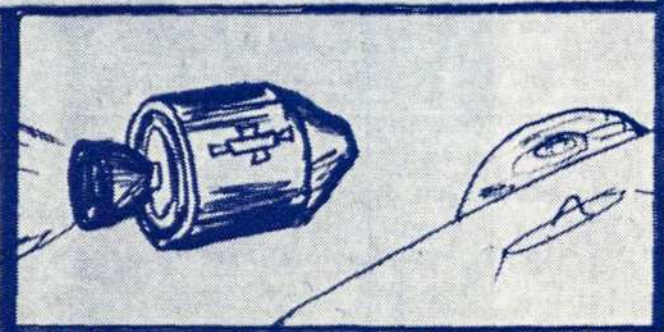
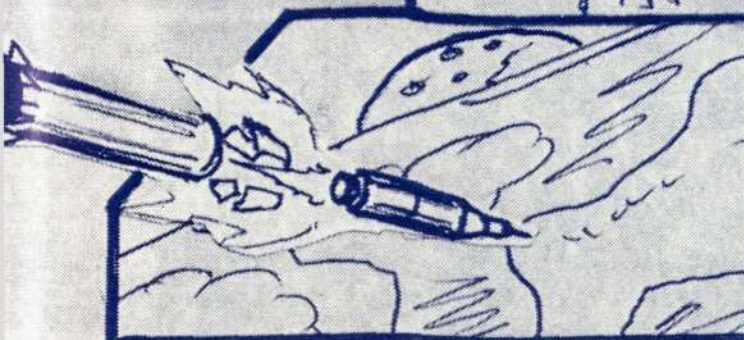
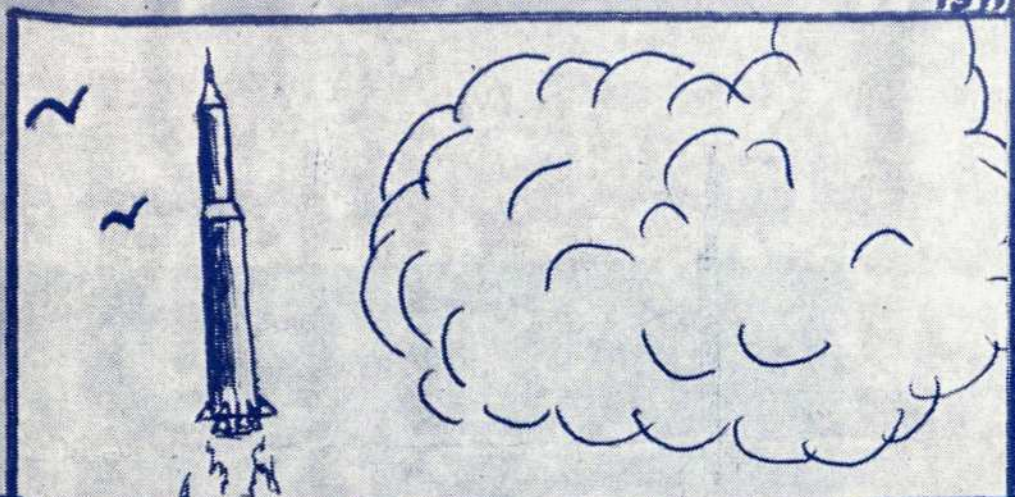
VORAS — vabzdys su daug kojų. Gamina voratinklius, išleisdamas plonyčius siūlelius per vamzdelius pilve. Voratinklyje voras gaudo muses ir kitus vabzdžius, kurių kraują geria. Jis labai gerai mato — turi nuo 2 iki 12 akių. Kai kurie vorai išauga net ligi 10 inčų ilgio. Vienas gerai žinomas voras vadinamas kryžiuotis, nes turi kryžiaus ženklą pilvelio viršuje. Vorų nuodai pavojingi žmogui. Jie gyvena žemėje ir vandenyje ir jų yra 15,000 rūšių.

AKIVARA — pelkėje ar ežere šaltiniuota vieta, kuri neužšąla ir kurioje visada pilna vandens.

GURGUTIS — pušies ar eglės vaisius, kartais vadinamas konkorėžiu.

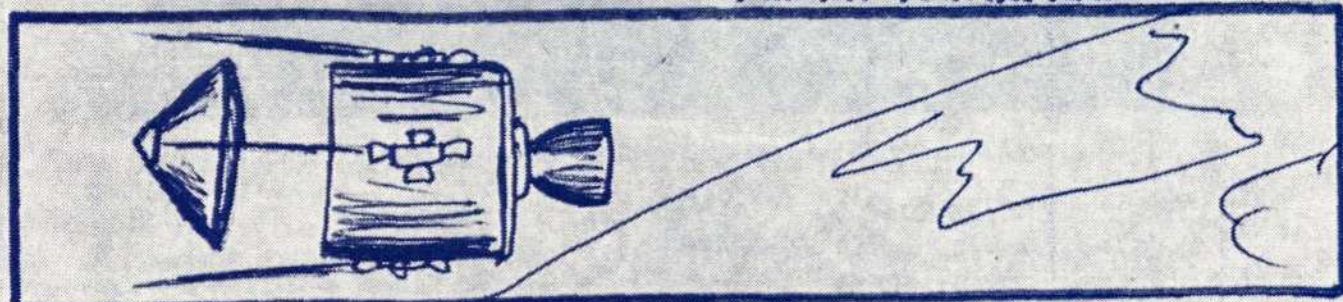
VISKAS PUIKU! -paruošė Linas Lipčius 13m.

SUDIEV!
LAIMINGAI!
IŠ KAPSULĖS ŽEMĖ:
-PUIKUS PAKILIMAS!

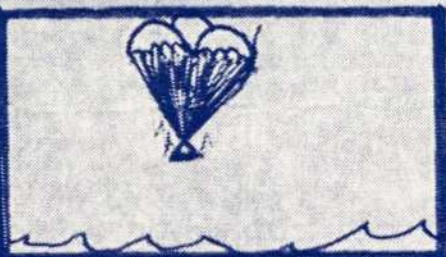

-PUIKIAI ĖAUNAM PIRMYN!

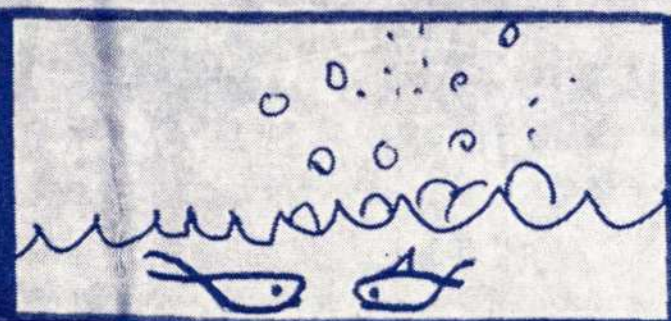
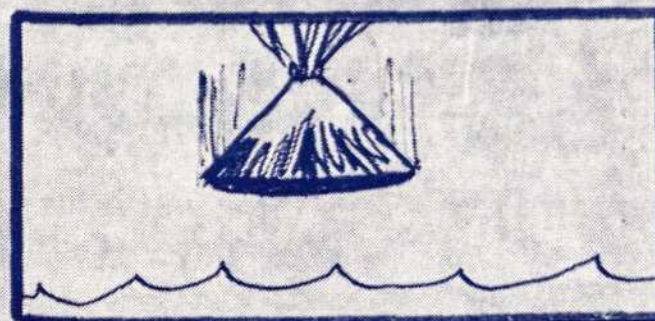
-ARTĖJAM PRIE MĖNULIO!
PUIKIAI PATAIKYSIM.

-LAIMINGAI ATSISKYRĖM! TUOJ PASIMATYSIM-VISKAS PUIKU!

-KO PUIKIAUSIAI ARTĖJAM PRIE ŽEMĖS. -PUIKUS NUSILEIDIMAS!

-KAS TAS PUIKUS JUODAS DAIKTAS!

**Kas tau labiausiai patiko
spalio "Eglutėje"?
Apibrėžk pieštuku ir atsiųsk.**

- 3. VIENA RYTA, Puputis**
- 4. KUDLIAUS JUOZAPO IŠMINTIS, R. Šilėnaitė**
- 9. PASIDARYKIME PATYS**
- 10. VIENA VASARA, R. Jotvingytė**
- 16. AR ŽINAI?...**
- 17. VISKAS PUIKU, L. Lipčius**
- 18. KALĖDOS MIŠKE, Z. Visockienė**
- 25. MŪSU KŪRYBA**
- 29. PUPUČIO STALČIUKAS**
- 32. PAVEIKSLŲ PARODA**

Vardas, pavardė

Antrašas

mokykla skyrius

**EGLUTĖ
Immaculate Conception Convent
Putnam, Conn. 06260**

KALĖDOS MIŠKE

Zita Visockienė

Du kalėdiniai stirniukai traukia meškiną, kuris eina Kalėdų senio pareigas
(nuotr. L. Degučio).

Škicai kostiumams — Irenos Šerelienės

Veikėjai

Pranešėjai: mergaitė ir
 berniukas

Zuikienė:
 Zuikis I
 Zuikis II

Spanguolė
Voverė
Žvirblis
Varna
Lapė:

Lapiukas I
Lapiukas II

Šeškas
Vilkas
Žiogas
Kirmėlaitė
Snaigės (aštuonios)
Meškinas — Kalėdų senis
Stirniukai (du)
Pelėda

Mergaitė: (prieš uždanga)
Norėtume šiandien visus
Pasveikint mielus tėvelius.
Ir palinkėt jums iš širdies,
Sveikatos, laimės, ištvermės.
Kad metai šie 70-ti
Būt meilės ir ramybės kupini.

Berniukas:

O mūs brangių, mielų seselių
Kantrybę bandėm daug metelių.
Jums tariam ačiū šimtą kart,
Bet prašom niekad mūs nebart.
Geriau pakvieskite visus
Į naują namą, į svečius.
Ten aukštyn kojom išvartysim
Ir savo tvarką padarysim.

Mergaitė:

Šarvuoti mokslu atkakliu
Mūs dvylika apaštalių
Kasdieną pusę valandos
Jie moko mus gimtos kalbos.
Ir ieškom žodžių tų gražių
Kišenėse ir ant lubų.
Ir žiopčiojam ir visi stenam,
Kaip nebyliai kartais mekenam.

Berniukas:

Ir taip rimtai jie mus kankina,
Ir šaukia: "Nieko jūs nežinot!"
Bet šiandien ruoškit pieštukus,
Rašysit mums penketukus,
Nes mes dainuosime gražiai
Ir vien tiktai lietuviškai.

Mergaitė:

Dainuosime visi linksmi,
O scenoje bus net vilkai.
Žvėreliai Lietuvos laukų,
Skambės gimta kalba tėvų,

Abu:

Kalėdos miško pakrašty,
Kalėdas švėsime visi!

(Pamažu atsidaro uždanga. Miško aikštelė. Žvėreliai laukdami Kalėdų senio, puošia eglutę savo pačių padarytais žaislais. Žvėreliai dainuoja)*

Kalėdos, Kalėdos, džiaugiamės visi.
Kalėdos, Kalėdos miško pakrašty.
Paukšteliai, žvėreliai Lietuvos laukų
Mes šokam, dainuojam, šiandien
mums smagu.

Papuošim eglutę miško vidury,
Sulauksim senelio — jis jau netoli.
Važiuoja rogutės pilnos dovanų,
Jas traukia stirniukai sniego takeliu.

Kalėdos, Kalėdos, džiaugiamės visi.
Kalėdos, Kalėdos miško pakrašty.
Dievulio gimimą švėsime linksmi.
Kalėdos, Kalėdos, džiaugiasi vaikai.

Zuikienė:

Paskubėkite vaikučiai,
Puoškite greičiau eglutę.
Jei papuošti nespėsit —
Tai senelio neregėsit.
Pravažiuos jisai pro šalį,
Nepaliks jums nė maišelio.

Spanguolė:

Oi, močiute, oi, širdele,
Atnešiau aš tiek uogelių,
Spanguolėlių raudonų,
Pažiūrėkit, ar gražu?

Lapiukas I:

Oi, Dievuli, koksai ilgas!
Ir suverta jos ant smilgos!

Zuikis II:

Spanguolėle, duok greičiau,
Pakabinsime tuojau.

*(Dainos gaidos psl. 24)

Voverė:

Visą vasarą rinkau,
Riešutėlių pritaupiau.
Ir giliukų štai maišelis,
Pakabinsim ant eglutės!

Žvirblis:

Vargšas žvirblis aš esu,
Nieko gero neturiu.
Gražių plunksnų atradau
Ir štai jums atgabenau.

Varna:

Plunksnom giriasi — gražu!
Pažiūrėk, ką aš turiu.

Visi:

Kaspinas, kur jį gavai?

Varna:

Pametė miške vaikai.
Aš skridau ir atradau.

Zuikis I:

Pakabinsime aukštai,
Kaip žvaigždė žerės jisai.

Zuikienė:

Na, o jūs, mano zuikučiai,
Kuo gi puosite eglutę?

Zuikis II:

Pagalvokite gerai,
Neįspėsite — tikrai.

Voverė:

Mums nereikia sukt galvos,

Visi:

Žinom — morkos visados!

Zuikis II:

Morka man pati gražiausia.
Morka man pati skaniausia!

Zuikis I:

Pamatysit, ant eglutės,
Jos atrodys, kaip žvakutės!

Zuikienė:

Na, užteks, užteks, vaikai,
Nesibarkite tiktai.

VARNA

Varna:

Lape snape, kaip gi tu,
Atėjai be dovanų?

Lapė: (išsisukinėdama)

Matot... kaip gi čia pasakius...
Bėginėjau, kaip patrakus...
Tų darbų, darbų, darbėlių...
Nepadarėme žaislelių.

Lapiukas I:

Vai, mamyte, neteisybė.
Pilnas namas tiek gėrybių!

Lapiukas II:

Prikepta tiek pyragėlių,
Ir saldainių, gardumėlių!

Lapiukas I:

Aš nubėgsiu į namus
Ir atnešiu juos visus.

Lapė: (pasitraukus Lapiuką į šalį)

Cit, žiopliuk, niekus šneki.
Mes suvalgysim vieni.

Zuikienė:

Na, ir skrudžas tu, lapute,
Švenčiame visi eglutę.

Žvirblis:

Kas ką turim, kas kiek galim,
Visi nešam savo dalį.

Lapė:

Jau gerai, gerai, einu...
Pažiūrėsiu, kiek galiu...

(Lapė išbėga).

Zuikienė:

Kol laputė subėgios,
Turime gražios progos.
Padainuosime dainelę,
Ji tikrai patiks seneliui.

(Daina ir šokis: "Zuikelis bebėgdams, kazokėlį bešokdams". Šoka zuikis su vovere. Visi kiti sustoję pusračiu dainuoja. Besibaigiant šokiui pasirodo Šėškas. Visi išlaksto į šalis užsiėmę nosis)

Visi:

Šėškas! Šėškas! Iš kur tu?

Zuikienė:

Taip vaikučiai negražu.

Voverė:

Negali, močiut, suprasti,
Mes negalim jo pakęsti.

Šėškas:

Čia taip linksma, taip gražu,
Ir aš noriu būt kartu.

Zuikienė:

Sėskis ten kur į kamputį.

Žvirblis:

Nejudėki nė truputį.

Šėškas:

O Dievuli, o, dangau!
Aš iš baimės pamiršau!

Visi:

Ką?

Šėškas:

Kvėpalų turiu bonkele,
Jais išpurkšiu sau kailėlį.

Varna:

Šėškas turi kvėpalų,
Tai naujiena, iš tiesų!

Šėškas:

Visą mielą vasarėlę
Kur tik radęs, kvapią gėlę
Skyniau ir namo nešiau,
Pažiūrėkit, ką gavau?
(Apsipurškia kvėpalais).

Voverė:

Iš tikrųjų neblogai,
Šėškas kvėpia gan skaniai.

Žvirblis:

Kaip rožytė!

Spanguolė:

Radasta!

Visi:

Šėškui mūsų pagarba!
(Juokas ir reveransas)

Lapė: (įbėga lapė)

Kad žinotut ką mačiau,
Vilką einant sutikau.
Toksai liūdnas, nebaisus,
Tiesiai traukia jis pas mus.

Lapiukas II:

Kas gi mums dabar daryti?
Kaip gi juo atsikratyti?

Vilkas: (*staugia*) Ū, ū, ūūū...

Visi:

Jis jau čia!

Voverė:

Aš iš baimės negyva!

Vilkas: (*Staugia ir beldžiasi*).

Ū, ūūūūū...

Visi:

Jis už durų!

Zuikis II:

Oi, baisu!

Šėškas:

Pasislėpti aš turiu.

Zuikienė:

Draugas mūsų nebuvai,
Eik, iš kur atkeliavai.

Vilkas:

Aš tiktai atsiprašysiu,
Nieko blogo nedarysiu.

Lapė:

Vilką man prigaut juokai,
Nebijokite tiktai.
Mūsų daug, o jis tik vienas.
Na, prašau, sveteli, mielas.
(*Ileidžia vilką*).

Vilkas:

Baisiai blogas aš buvau,
Dovanokite, prašau.

Šėškas:

Ar atsimeni mane?

Zuikis I:

O kur mano uodega?

Lapiukas I:

Kas sudraskė man kelnutes,
Gavau barti nuo mamytės.

Vilkas:

Aš kitas tau pasiuvau
Ir priimt labai prašau.
(*Iteikia mažas kelnės*).

Zuikis II:

Tu išgąsdinai mane,
Šokau bėgti taip staiga
Ir į pusnį pakliuvau,
Batukus ten palikau.
Kol parbėgau į namus
Nušalau net padukus.

Vilkas:

Štai batukai tau gražiausi,
Aš tikrai esu kalčiausias.
(*Paduoda batukus*).

Žvirblis:

Kas gi čia dabar nutiko?
Vilkas angelu paliko.

LAPUTĖ

Vilkas:

Juk Kalėdos, nejauku
Būt vienam taip be draugu.

Lapė:

Na, tai slinkis kur arčiau,
Būsi svečias, kaip sakiau.

Vilkas:

Aš ne vienas, mat, esu,
Atvedžiau dar du draugu.

Varna:

Kur gi tie tavo draugai?
Jau tur būt juos prarijai?
(*Įeina žiogas ir kirmėlaitė*).

Žvirblis:

Miels žiogeli, kaip gi tu
Išlikai žiemos metu?

Žiogas:

Aš ir draugė kirmėlaitė,
Vos tiktai pradėjo šalti,
Pasiekėme vilko urvą,

Kirmėlaitė:

O tenai gi jokio purvo:
Samanėlėm tik išklota,
Rengiasi jisai žiemoti.

Žiogas:

Nors pradžioj jam nepatiko,
Bet vis tiek mudu paliko.

Kirmėlaitė:

Taip ji linksminam kasdieną
Sekam pasaką ne vieną,

Žiogas:

O kai darosi graudu,
Imu groti smuikeliu.

Zuikienė:

Na, tai, rodos, jau visi.
Tik senelis pakely.
(*Girdisi rogių skambaliukai. Įbėga
po vieną snaigės iš visų pusių*)

Snaigė I:

Atvažiuoja! Atvažiuoja!

Snaigė II:

Visą žemę jau nuklojom.

Snaigė III:

Balta, balta, taip gražu!

Snaigė IV:

Skrenda rogės takeliu.

Snaigė V:

Paskubėkime sniegulės,
Nieks į mus dabar nežiūri.

Spanguolė:

Ką jūs rengiatės daryti?

Snaigė VI:

Mes negalim jums sakyti.

Snaigė VII:

Čia tai mūsų staigmena.

Snaigė VIII:

Keistą šokį šoksime!

(Snaigių šokis su sniego gniūžtėmis.
Bešokant sulipdo sniego senį).

Visi:

Sniego senis:

Pelėda: (Ieina per snaigių šokį ir jas
stebi)

Ū, ū ū ū ū... kaip šviesu,
Nematau be akinių.

Voverė:

Vai pelėda, pelėdyte,
Mums turėsi paskaityti.

Pelėda: (Dėdama akinius)

Ū, Ū, ū ū ū ū... kaip gražu...

(Girdisi skambaliukai ir įvažiuoja
rogės pilnos dovanų. Jas traukia du
stirniukai. Sėdi Meškinas — Kalėdų
senis).

Meškinas:

Iš toli atvažiavau,
Dovanų atgabenau.
Jei gražiai mums padainuosit,
Tai visus apdovanosim!

(Kartojasi ta pati daina "Kalėdos,
Kalėdos").

UŽDANGA

PELĖDA

**mūsų
kūryba**

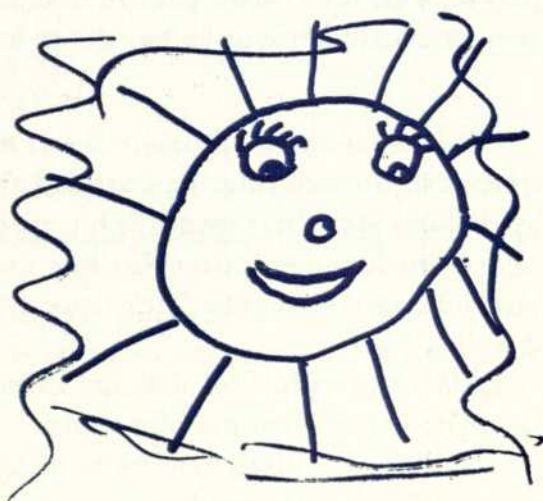

SAULUTĖ

Saulute, saulute
ateik pas mane.
Saulute, apeik visą miestą.
Saulute, kai apeisi visą miestą,
ateik į mano namus.

Indrė Žadeikytė, 6 m.

Forest Park, N. Y.

MANO LEMPUTĖ

Štai atskrido vabaliukas,
O jo vardas Žibuliukas.
Uodegytėj turi lempą,
Ir apšviečia lango kampą.

Dieną lempą užgesins,
Ir saldžiai miegot mėgins.
O kai saulė nusileis,
Sparnelius linksmai išskleis.

Ir skrajoja kaip žvaigždutė,
Kai užsidega lemputė.
Žibuliuk, atskrisk greičiau
Ir pašvieski, kai rašau!

Dovilė Užubalytė, 9 m.

Chicago, Ill.

SUDIEV, DR. VINCO KUDIRKOS MOKYKLA!

Montreal, Canada

Taip užvardinau savo rašinėlį, nes šiandien jau užbaigiau šią mokyklą. Be to, ir tokio šeštadieninės mokyklos pavadinimo nebus. Bus viena mokykla, bendra, viso Montrealio lietuviams. O koks jos vardas bus, nežinau.

Lankiau dr-o Vinco Kudirkos mokyklą gan ilgai, nes pradėjau ketvirtus metus eidamas. Galėjau greičiau baigti, nes mokslas man gerai sekėsi, bet neskubėjau. Giliau ir plačiau pažinau mokslo dalykus. Kartais buvo nuobodu tą patį kartoti, bet visiems patariu neskubėti iš šeštadieninės mokyklos išeiti. Geriau išmokssite lietuvių kalbą, kas ir yra svarbu.

Juozas Gečius

Nė nepajutau kaip praėjo šešeri mokslo metai. Aš jau šeštame skyriuje ir šįmet baigsiu mokyklą. Paskutiniai metai ir mūsų Dr. Vinco Kudirkos mokyklai, nes sekančiais metais ji bus prijungta prie kitos ir bus kitoje vietoje.

Aš niekuomet nepamiršiu šioj mokykloje praleistų linksmų, o kartais ir kiek liūdnų valandų. Tiek daug čia išmokau apie savo tėvų gimtąjį kraštą ir kalbą.

Už viską turiu būti dėkinga mūsų mieliems mokytojams, kurie su tokia kantrybe ir pasišventimu mus mokė.

Sudiev, dr. Vinco Kudirkos mokykla, sudiev gerbiami ir mieli mokytojai! Esu Jums už viską dėkinga.

Regina Kudzmaite

Tikėdamasi, kad išlaikiau šešto skyriaus egzaminus, džiaugiuosi, kad žengiu pirmyn lietuvių kalbos žinojime. Ačiū už tai brangiems mokytojams. Šiandien yra džiaugsmo ir kartu nemalonaus atsisveikinimo diena. Nesmagu kaip reikia atsiskirti su draugais, mokytojais ir tarti sudiev dr. Vinco Kudirkos mokyklai. Man atrodo, kad visos lietuviškos mokyklos turėtų būti pavadintos dr. Vinco Kudirkos vardu. Tada nereiktų atsisveikinti. Bet jeigu jau reikia tarti sudiev, tai noriu šį rašinėlį baigti tokiais žodžiais:

Tegul meilė Lietuvos

Dega mūsų širdyse

Gailutė Norkeliūnaite

Lankiau Dr. Vinco Kudirkos pradžios mokyklą 6 metus. Čia išmokau lietuviškai skaityti ir rašyti; mokiausi Lietuvos geografijos ir istorijos. Pažįstu tėvų krašto upes, kalnus, ežerus ir miestus ir susipažinau su praeities kunigaikščiais, karaliais ir poetais. Esu laimingas, kad tėvai mane leido į šią mokyklą, bet šiemet turiu su ja atsisveikinti, nes daugiau jos nebelankysiu.

Vytas Ladyga

KELIONĖ Į MARSĄ

*Violeta Matukaitė, 10 m.
Chicago, Ill.*

1. Nuotykis

Penki, keturi, trys, du, vienas... Aš skrendu į mėnulį su draugėmis: Vida, Dalia, Bernadeta ir Irena. Jau dešimt kartų bandėme raketą ir viskas buvo tvarkoje. Dabar jau skrendame į mėnulį. Dar bilijonas mylių reikia keliauti. Mes einame į valgyklą. Ten pavalgom, o po to einam į savo kambarius ir užmiegam. Bumpt! Pabudom!

2. Marse

Jau esame mėnulyje. Negali būti! Mes matome mėnulį. Jis ten skraido po erdvę. Tai kur mes esam? Vairavimo instrumentai blogai veikė. Mes esame Marse. Atrodo, kad esame parke. Žmonės prieina prie mūsų — visokių spalvų žmonės: žali, ružavi, rudi, raudoni. Turi tik vieną akį. Kalba vieną žodį lietuviškai, kitą angliškai, o dar kitą ispaniškai. Aš viską suprantu. Jie paklausia iš kur mes esame ir aš atsakau: "Mes are de žemė". Nelabai lengva pasakyti: "Mes" — lietuviškai, "are" — angliškai, "de" — ispaniškai, "žemė" — lietuviškai.

Mes pakalbėjome ir paprašėme, ar jie galėtų kaip nors mus atgal į žemę nusiųsti. Jie sakė, kad mėgins. Tada viena mergaitė mūsų paklausė, ar norime pavalgyti. Mes pasakėm, kad esame labai alkanos. Ji mus nuvedė į savo namus. Ten viskas buvo kaip ir pas mus. Mes suvalgėm medinio popieriaus. Nelabai skanus buvo, bet nenorėjome jai pasakyti. Po to visos ir mergaitė iš Marso žaidė drauge. Ji sakė: "Abrakadabra, mėnuo sidabro, noriu aš lėlę". Prieš ją atsirado graži lėlė. Lėlė kalbėjo. Vida pamėgino: "Abrakadabra, mėnuo sidabro, noriu katytę". Išgirdome, kad katytė kur nors kniaukia. Apsisukome ir pamatėme gražią katytę. Man atėjo į galvą mintis, kai tik mano draugės ir aš likome vienos kambaryje, mėginau sakyti: "Abrakadabra, mėnuo sidabro, norime namo".

Tuoju atsidome raketos kambaryje. Visi nustebe žiūrėjo į mus. Sudie! Sudie! Važiavome namo ir kalbėjomės. Gal dar galėtumėme sustoti mėnulyje. Visos norėjome. Dar šimtą mylių reikia keliauti.

4. Mėnulyje

Pradėjome leistis žemyn. Nusileidome ant mėnulio. Visur buvo tylu. Aplink krateriai ir akmenys. Išlipom iš raketos. Vaikščiojome ir paklydome. Nieko negalėjome pamatyti. Dalia turėjo žvakę. Uždegėm ir pamatėm krūmus. Girdėjome, kad kas nors po krūmus vaikšto. Pasiėmėm pagalius nuo žemės. Iš krūmų išsoko Vidos katytė. Kaip ji ten atsirado? Mums įdomu buvo sužinoti. Mes pamatėme Karę (Karė buvo mūsų draugė iš Marso). Mes jos paklausėme, ką ji čia daro. Ji atsakė: "Aš čia gimiau ir čia užaugau. Tik prieš savaitę nuvažiavome į Marsą mano sesutė aplankyti. Ji ten dirba. Kai jūs išvažiavote, mano mama norėjo atgal į mėnulį sugrįžti". Ji mus nuvedė prie laiptų. Laiptais nulipome į mėnulio vidurį.

5. Vidurio Karalystė

Ten buvo didelis miestas. "Mano namai ten", parodė Karė. Įėjome į jos namus. Buvo gražu. Ten pagyvenome vienus metus. Miestas buvo toks pats kaip Marse. Tik ten upės ir ežerai buvo šokoladiniai. Medžiai augino saldaičius, ten nebuvo Kalėdų ir gimtadienių. Jei vaikai ko norėjo, sakydavo "Abrakadabra".

6. Vėl namo

Vieną dieną susitarėm namo važiuoti. Įlipome į raketą ir sušukome:

Abrakadabra
mėnuo sidabro
norime namo!

Raketa pakilo ir grįžome namo į žemę.

Mielas Puputi!

Aš su savo klase važiuo-
siu į zoologijos sodą. Mes
dainuosime dainas. Aš la-
bai laukiu tos dienos. Ar tu
buvai kada zoologijos so-
de?

Paulius Staniškis, 6 m.
Cleveland, Ohio

Pupučio stalčiukas

Puputis maudosi
baseine vasarą.

Vida Kašiubaitė, 4½ m.
Cleveland, Ohio

Puputis
atneša
"Eglutę"

Vida Kuprytė,
7 m.
Cicero, Illinois

JAUNŲJŲ PREMIJA – BALSAVIMO REZULTATAI

1968 — 1969 mokslo metais

	I grupė iki 12 m.	II grupė 13 — 19 m.	Viso
RUGSĖJIS			
“Netikėti svečiai”, L. Gudalienė	94	38	132
“Septynios katės”, E. Tošė	74	45	119
“Puputis”, Linutė	37	10	47
			298
LAPKRITIS			
“Lapams krentant”, Pušėlė	64	27	91
“Pupučio pasivaikščiojimas”, Linutė	35	54	89
“Sąžiningas Tomukas”, V. Frankienė	39	4	43
“Kunigaikštienė Birutė”, R. Raslavičienė	15	20	35
			258
GRUODIS			
“Sąžiningas Tomukas”, V. Frankienė	55	55	110
“Ką tik Vytenis ir tėvelis žinojo”, E. Tošė	48	17	65
“Vaistai nuo slogos”, V. Šmaižienė	37	24	61
“Kūčių vakaras Lietuvoje”, L. Gudalienė	22	4	26
			262
SAUSIS			
“Abrakadabra”, S. Tomarienė	132	76	218
“Puputis treniruojasi”, Linutė	124	6	130
“Paklydęs erdvėlaivis”, L. Stačiokaitė	58	10	68
“Išdidus aras”, A. Saudargienė	10	6	16
			432
VASARIS			
“Abrakadabra”, S. Tomarienė	136	73	219
“Paklydęs erdvėlaivis”, L. Stačiokaitė	99	8	107
“Sibiro taigose”, Pušėlė	30	6	36
			362
KOVAS			
“Paklydęs erdvėlaivis”, L. Stačiokaitė	184	68	252
“Puputis”, Linutė	117	23	140
			392
BALANDIS			
“Paklydęs erdvėlaivis”, L. Stačiokaitė	141	55	196
“Traukinukas Kliku-kleku”, M. Leonaitienė	94	21	115
“Ugnės uodega”, E. Tošė	39	23	62
			373

GEGUŽIS

"Paklydęs erdvėlaivis", L. Stačiokaitė	80	58	138
"Puputis padeda", Linutė	84	9	93
"Vienas ypatingesnis nuotykis", R. Šilėnaitė	33	19	52
"Gajutė slaugo mamą", K. Valiuškienė	27	6	33

316

BIRŽELIS

"Laimutės lėlytė", Gintarė	3		3
"Dovana", E. Tošė		2	2
"Stovyklautojai", L. Gudelienė	2		2
"Didelė klaida", R. Šilėnaitė	1		1
"Paklydęs erdvėlaivis", L. Stačiokaitė	1		1

9

DAUGIAUSIA BALSŲ SURINKO:

- I "Paklydęs erdvėlaivis" — 252 (1969 m. vasario mėnesį)
II "Abra kadabra" — 219 (1969 m. vasario mėnesį)
III "Sąžiningas Tomukas" — 110 (1968 m. gruodžio mėnesį)

BALSAVIME DALYVAVO:

Amerikos Lietuvių Montessori Dr-jos Vaikų Namai, Chicago

Aukštesnioji lituanistinė mokykla, Chicago

Aušros Vartų lit. mokykla, Worcester, Mass.

Bostono lit. mokykla

Brighton Parko lit. mokykla, Chicago

Dariaus-Girėno lit. mokykla, Chicago

Kristijono Donelaičio lit. mokykla, Chicago

Kristijono Donelaičio lit. mokykla, Washington

Grand Rapids lit. mokykla

V. Krėvės lit. mokykla, Philadelphia

V. Kudirkos lit. mokykla, Elizabeth, N. J.

Maironio lit. mokykla, New York

Maironio vardo lit. mokykla, Toronto

Marquette Parko lit. mokykla, Chicago

New Haveno lit. mokykla

Putnamo mergaičių bendrabutis

•

Vyskupo Valančiaus at-kų kuopa, Cicero, Ill.

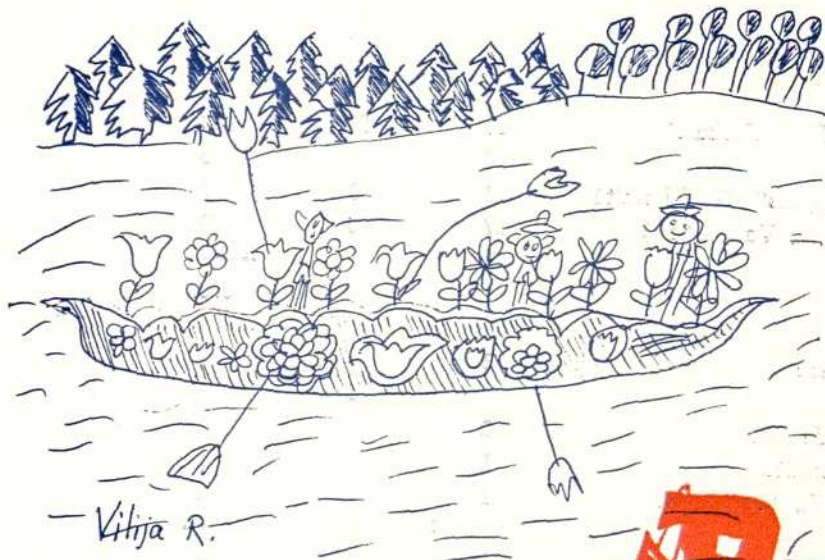
Hartfordo skautės

•

Pavieniai iš: Baltimore, Md., Champaign, Ill., Portland, Me., West Henrietta, N. Y.

ALP 1785

Larch.

Vilija Rastonytė, 6 m.

Providence, R. I.

PAVEIKSLŲ paroda

Rimutis Almario, 7½ m.

Lockport, N. Y.

Audrius Remeika, 4 m.

Chicago, Ill.

91.189301